

VERHAEGHE (Raoul), Missionaris van Afrika, Witte Pater (Ieper, 24.1.1894 - Mpala, 5.7.1942): Zoon van Kamiel en van Dubois, Irma.

Na zijn middelbare studiën in het bisschoppelijk college te Ieper, trad R. Verhaeghe als student in de filosofie in het seminarie der Witte Paters te Boechout (september 1913). De oorlog deed het seminarie naar Bokstel (Holland) uitwijken (september 1914). Een jaar later (10 oktober) vingen de Belgische studenten tezamen met hun Hollandse confraters aldaar het noviciaat aan. Doch de mobilizatie kwam in januari 1916 de oefeningen van het novicaat onderbreken. Pater R. Verhaeghe kwam als ziekenverzorger terecht in het hospitaal te Sint-Pern (Frankrijk) en verbleef aldaar tot het einde van de oorlog. Toen kon hij zijn noviciaat te Maison-Carrée voortzetten en zich wederom tot de studie begeven. Hij werd priester gewijd te Karthago (2 februari 1922).

Twee maanden later (13 april) gaat hij sloop te Antwerpen, met als bestemming het apostolisch vikariaat Opper-Kongo (Mgr Roelens). Zijn eerste missiepost was Lusaka, waar hij op 13 juni aankwam. Hij werd er gelast met het bestuur der schoolkapellen. Enige dagen na Pasen (mei 1924) gaat P. Verhaeghe over naar de missie van de Bena Nkuvu, te Sola (Brugge-Sint-Donaas), waar hij een flinke hulp wordt voor Pater Vandermeiren; Toen P. Verhaeghe in 1929 voor korte tijd naar Albertstad overgeplaatst werd, telde Sola 'n duizendtal gedoopten en werden de grondvesten gelegd voor een definitieve kerk.

Op 8 april 1931 is P. Verhaeghe terug in België, maar op 5 november gaat hij andermaal sloop naar de lastige, doch geliefde missie bij de Bena Nkuvu. Bij zijn aankomst aldaar wordt hij tot overste benoemd. De Bena Nkuvu zijn ondertussen wel wat minder traag geworden; doch 't is in de sektor van Kabambare, die van Sola afhangt, dat de godsdienst de grootste vorderingen maakt: jong en oud wil er kristen worden en gedoopt zijn.

Toen P. Verhaeghe in 1938 naar Albertstad overging mocht hij wijzen op meer dan 5 000 gedoopten en meer dan 2 000 katechumenen, die de Sola-missie dan telde.

Zijn verblijf te Albertstad was van korte duur. In oktober 1938 werd hij overste te Mpala. Zijn laatste levensjaren heeft hij te nutte gemaakt om onder de kristenen te Mpala de katholieke aktie in het leven te roepen en de devotie tot de H. Eucharistie tot grote bloei te brengen. Hij stierf bijna plots op zondag 5 juli.

Groot was de verslagenheid onder de Zwarzen toen ze 's anderdaags het overlijden van hun herder vernamen. Gans de dag liep de kerk vol van kristenen, die weenden en baden voor hun vader, in wie zij een heilige priester en een toegewijde missionaris verloren.

22 februari 1957.

[W.R.]

P.M. Vanneste (†).